

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/85/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217210435
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2217210435.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a sudcov JUDr. Boženy Husárovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v právnej veci žalobcu: Ecorental s.r.o., Vrútocká 12, 821 04 Bratislava, IČO: 47 237 970, zastúpený: Advokátska kancelária Jakubčová a partneri, s.r.o., Mickiewiczova 2248/2, 811 07 Bratislava, IČO: 50 046 594, proti žalovanému 1. STAVIL, s.r.o., Povodská cesta 7, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 229 920, žalovanému 2. ZO-MIX, spol. s r.o., Pri železničnej stanici, 930 02 Orechová Potôň, IČO: 34 098 577, žalovanému 3. Fontee s.r.o., Pri železničnej stanici, 930 02 Orechová Potôň, IČO: 31 422 772, o určenie neplatnosti právnych úkonov, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 07.06.2017 č.k. 11Cb/52/2017-51, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 9.5.2017 sa domáha určenia, že 1. žiadosť o zápis vlastníckeho práva zo dňa 16.5.2016 k nehnuteľnostiam: (a) pozemky parcely registra „C“, parcelné číslo 1948/2, druh pozemku: Zastavené plochy a nádvoria o výmere 16.916 m²; parcelné číslo 1948/4, druh pozemku: Ostatné plochy o výmere 5.019 m²; parcelné číslo 1948/10, druh pozemku: Zastavené plochy a nádvoria o výmere 489 m²; parcelné číslo 1948/11, druh pozemku: Zastavené plochy a nádvoria o výmere 43 m²; parcelné číslo 1948/12, druh pozemku: Zastavené plochy a nádvoria o výmere 1.495 m²; parcelné číslo 1948/13, druh pozemku: Zastavené plochy a nádvoria o výmere 285 m²; (b) stavby so súpisným číslom XXX na pozemku parcelné číslo 1948/11, druh stavby: 1, popis stavby: čistiaca stanica; so súpisným číslom XXX na pozemku parcelné číslo 1948/12, druh stavby: 1, popis stavby: dieľňa; so súpisným číslom XXX na pozemku parcelné číslo 1948/13, druh stavby: 1, popis stavby: kotoľňa; so súpisným číslom XXX na pozemku parcelné číslo 1948/10, druh stavby: 1, popis stavby: administratívna budova, zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XX pre okres Dunajská Streda, obec: L. Q., katastrálne územie: L. Q., na Okresnom úrade Dunajská Streda, katastrálnom odbore v prospech vlastníka STAVIL, s.r.o., Povodská cesta 7, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 229 920 (ďalej len „Žiadosť“); 2. Kúpna zmluva uzatvorená dňa 17.5.2016 medzi STAVIL, s.r.o., so sídlom Povodská cesta 7, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 229 920, ako predávajúcim a 1. ZO-MIX, spol. s r.o., so sídlom Pri železničnej stanici, 930 02 Orechová Potôň, IČO: 34 098 577, 2. Fontee s.r.o., so sídlom Pri železničnej stanici, 930 02 Orechová Potôň, IČO: 31 422 772 (ďalej len „Kúpna zmluva“) sú neplatné, a to z dôvodu ich rozporu so zákonom, ako aj z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že jeho aktívna legitímácia ako postupníka v tomto konaní vyplýva zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.6.2014 uzatvorenej medzi postupníkom (žalobcom v tomto konaní) a postupcom - spoločnosťou I.C.M. LEGAL LTD., so sídlom London, Spojení kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska. Spoločnosť I.C.M. LEGAL LTD. nadobudla pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej so spoločnosťou InLaw, s.r.o. ako postupcom, ktorému boli postúpené pohľadávky na základe úverových zmlúv uzatvorených medzi veriteľom VÚB, a.s. a dlžníkom Poľnohospodárske

stavby (tohto času v konkurze), IČO: 31 424 643. Aktívne vecne legitimovaný podľa hmotného práva sa tak stal postupník (žalobca v tomto konaní), ktorý si svoje právo uplatňuje touto žalobou, nakoľko konanie žalovaných ukracuje, resp. znemožňuje uspokojenie jeho pohľadávky.

Dňa 16.5.2016 podal žalovaný 1. žiadosť o zápis vlastníckeho práva do príslušného katastra na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Skalica č.k. 1C/152/2009-223 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.4.2014 č.k. 9Co/156/2013-300. Predmetom tohto vkladu boli nehnuteľnosti uvádzané v žalobnom petite. Podľa dostupných informácií žalobcu sa správca konkurznej podstaty až dodatočne dozvedel z Okresného úradu Dunajská Streda a to z jeho oznámenia zo dňa 25.5.2016, že bol vykonaný zápis vlastníckeho práva na liste vlastníctva č. 96, pričom do dnešného dňa nie je daný súhlas správcu konkurznej podstaty na uskutočnenie vkladu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Žalobca tu poukázal na ust. § 14 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní a uviedol, že žalovaný 1. podal síce žalobu na vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty vedenú na Krajskom súde Bratislava pod sp. zn. 10Cbi/16/2008, ale žaloba o vylúčenie vecí nemôže nahrádzať určovaciu žalobu.

S poukazom na predchádzajúcu právnu úpravu - ust. § 155 ods. 1, § 159 ods. 2 a § 159a O.s.p., ako aj na rozhodovaciu prax súdov mal žalobca za to, že žalovaný 1. nemohol svoje vlastnícke právo odvodzovať z rozhodnutia Okresného súdu Skalica č.k. 1C/152/2009-223 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.4.2014 č.k. 9Co/156/2013-300 tak, ako to učinil. Preto podľa názoru žalobcu bol tento vklad urobený v rozpore so zákonom, bez právneho dôvodu a navyše bez riadneho právneho titulu. Vzhľadom na uvedené bol žalobca toho názoru, že aj kúpna zmluva zo dňa 17.5.2016 uzavretá medzi žalovanými je absolútne neplatná a Okresný úrad Dunajská Streda, odbor katastrálny pochybil, keď vlastnícke právo žalovaného 1., ako aj následné vlastnícke právo žalovaného 2. a 3. povolil.

Žalobca mal za to, že uvedená žiadosť a kúpna zmluva sú neplatné z dôvodu, že sú v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi, s poukazom na skutkové okolnosti daného prípadu, a to, že žiadosť aj kúpna zmluva bola medzi žalovanými uzavretá napriek ich preukázateľnej vedomosti o podaní žiadosti o zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností dňa 16.5.2016; o uzavretí kúpnej zmluvy zo dňa 17.5.2016 medzi žalovaným 1. a žalovanými 2. a 3.; a o skutočnosti, že z výroku rozhodnutia Okresného súdu Skalica č.k. 1C/152/2009-223 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.4.2014 č.k. 9Co/156/2013-300 v žiadnom prípade nevyplýva vlastnícke právo žalovanému 1/.

Uvedená žiadosť bola zaslaná Okresnému úradu Dunajská Streda, odbor katastrálny, bez toho, aby bol žalobca, resp. správca konkurznej podstaty o tom informovaný zo strany okresného úradu, nakoľko priamo zo zákona vyplýva, že iba správca môže disponovať majetkom úpadcu a robiť právne úkony a kúpna zmluva bola uzavretá iba deň po podanej žiadosti. Vzhľadom na to, že kúpna zmluva bola zavkladovaná iba deň po podanej žiadosti žalovaného 1., je zrejmé, že za jeden deň nemohol žalovaný 1. nadobudnúť za žiadnych okolností, ktoré by neboli v rozpore so zákonom, vlastnícke právo k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam.

Vzhľadom na uvedené žalobca poukazoval na výkon práv a povinností zo strany žalovaných, ktorý je v hrubom rozpore s právami a oprávnenými záujmami nielen žalobcu, ale aj správcu konkurznej podstaty a ostatných veriteľov, a preto nemôže požívať právnu ochranu pre jeho rozpor s dobrými mravmi a so zákonom. Preto podľa názoru žalobcu sú žiadosť a kúpna zmluva, ktoré nikdy neboli predmetom schôdze konkurzných veriteľov, neplatnými právnymi úkonmi, ktorú neplatnosť žalobca navrhuje určiť v konaní vo veci samej, pričom svoj naliehavý právny záujem na určení neplatnosti žiadosti a kúpnej zmluvy žalobca preukazuje tým, že bez tohto určenia by bolo jeho právne postavenie neistým, resp. bez tohto určenia je priamo ohrozená možnosť uspokojenia nielen jeho samotného ako veriteľa, ale aj ďalších veriteľov z majetku úpadcu, a to vo výške cca. 1.500.000,- eur. Podľa názoru žalobcu určenie neplatnosti žiadosti a kúpnej zmluvy sa priamo premietne do právnych pomerov strán sporu a týmto určením sa zároveň vytvorí pevný základ pre právne vzťahy medzi stranami sporu.

3. Žalobca spolu so žalobou podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovaným 2. a 3. povinnosť zdržať sa dispozície a nakladania s pozemkami a stavbami vymedzenými v petite návrhu vo veci samej, a to najmä ich scudzovania, darovania, zámeny, zaťažovania právami tretej osoby, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

4. Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že vzhľadom na vyššie opísaný skutkový stav daného prípadu je potrebné dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu, keďže je reálna obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Nariadením neodkladného opatrenia,

ktorým by sa žalovanému 2. a 3. ako súčasným vlastníkom nehnuteľností zakázalo nakladať s nehnuteľnosťami, by sa zároveň predišlo možnému vzniku vážnej ujmy na strane žalobcu. Vlastníkmi nehnuteľností sú stále žalovaní 2. a 3. a existuje obava, že žalovaní 2. a 3. by mohli nehnuteľnosti predať, darovať, prenajať, vypožičať, zaťažiť alebo inak uplatniť svoje vlastnícke práva, čím by sa súdne rozhodnutie mohlo stať nevykonateľným, pretože takýto právny úkon by nebol neplatným právnym úkonom.

Žalobca mal za to, že základné predpoklady pre vydanie neodkladného opatrenia, ktorými sú osvedčenie nároku a preukázanie naliehavosti dočasnej úpravy pomerov strán sporu, sú splnené. V prípade nevydania neodkladného opatrenia môžu žalovaní 2. a 3. pokračovať v uskutočňovaní právnych úkonov nasledujúcich a predpokladaných po uzavretí uvedenej kúpnej zmluvy, previesť vlastnícke právo alebo inak zaťažiť nehnuteľnosti, čím výkon súdneho rozhodnutia v prospech žalobcu bude ohrozený, nakoľko ukracuje uspokojenie jeho pohľadávky, ba priam reálne nevykonateľný a zároveň by mohlo dôjsť ku škode vo výške cca. 1.500.000,- eur.

Žalobca považoval za nevyhnutné, aby bolo v záujme právnej istoty, ako aj reálnej vymožitelnosti rozhodnutia v tejto právnej veci vydané neodkladné opatrenie, ktorým bude až do právoplatného skončenia predmetného konania zakázané žalovaným 2. a 3. nakladať s nehnuteľnosťami. Žalobca zároveň zdôraznil, že neodkladným opatrením v požadovanom znení by nebolo nijakým spôsobom zasiahnuté do oprávnených záujmov žalovaných 2. a 3., pričom obmedzenie ich dispozície s nehnuteľnosťami by bolo primerané právu žalobcu, ktorého súdny výkon je ohrozený.

5. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zo dňa 07.06.2017 č.k. 11Cb/52/2017-51 návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.05.2017 zamietol.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, 3, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 C.s.p.

6. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle platnej právnej úpravy a to ust. § 324 a nasl. C.s.p., môže súd nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom žalobca musí opísaním rozhodujúcich skutočností osvedčiť potrebu nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu. Žalobca je povinný okrem opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísať tiež skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Existencia právneho pomeru medzi stranami sporu, či existencia nároku, prípadne ich osvedčenie, však samé o sebe ešte netvorí zákonný dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia. Až ich ohrozenie dovoľuje súdu neodkladné opatrenie nariadiť. Toto ohrozenie bezprostredne hroziacou ujmu musí byť konkrétne a naviac oprávnenou stranou sporu aspoň osvedčené. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd, ktorý rozhoduje o návrhu musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by preto navrhovateľ mal súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať neodkladné opatrenie, súd musí zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových práv vlastníka nehnuteľnosti, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, ktorej sa má týkať budúci výkon rozhodnutia. Z hľadiska rozsahu neodkladného opatrenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer a súd by mal v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil základné predpoklady pre jeho nariadenie a to dôvodnosť hmotnoprávneho nároku, resp. požadovaného určenia, ako ani dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a bezprostredne hroziacou ujmu.

Predovšetkým mal za to, že žalobca sa podanou žalobou domáha vo veci samej určenia neplatnosti právnych úkonov - Žiadosti a Kúpnej zmluvy, teda určenia právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP. Nová právna úprava Civilného sporového poriadku však pripúšťa takúto žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva), čo v danom prípade dosiaľ nebolo osvedčené. Taktiež žalobca v doterajšom konaní neosvedčil prípadný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorý by sa vyžadoval v prípade podania určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) C.s.p. a to z uvedených dôvodov. Na základe uvedeného mal súd prvej

inštancie za to, že žalobca svojim návrhom na neodkladné opatrenie v spojení s podanou žalobou vo veci samej dostatočne neosvedčil dôvodnosť a právnu dovolenosť ním požadovaného určenia, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

Ako vyplýva z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a podanej žaloby, žalobca je nadobúdateľom pohľadávky, ktorá je prihlásená v prebiehajúcom konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu Poľnohospodárske stavby a.s., IČO: 31 424 643, pričom žalobca v tomto konaní nepredložil žiaden dôkaz o tom, že jeho pohľadávka nebude, resp. nemôže byť v prvom rade uspokojená z konkurznej podstaty, z ktorej predmetné nehnuteľnosti v zmysle právoplatného rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Cbi/16/2008 zo dňa 10.3.2010 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/75/2010 zo dňa 28.7.2011 mali byť vylúčené. Tým nebola osvedčená primeranosť neodkladného opatrenia v navrhovanom znení.

Pokiaľ ide o žalobcovu obavu, že výkon súdneho rozhodnutia by bol ohrozený, nebolo súdu zrejmé, výkon akého rozhodnutia by mal byť ohrozený, nakoľko v danom konaní požadovaný výrok rozsudku, a to že Žiadosť a Kúpna zmluva sú neplatné, by nemal výpovednú hodnotu o tom, či v čase jeho vyhlásenia bol vlastníkom predmetných nehnuteľností úpadca alebo niekto iný (žalovaný 1.). Takým určovacím petitom by sa teda nedosiahlo odstránenie spornosti vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, a tým ani k odstráneniu neistoty žalobcu v jeho vzťahu s dlžníkom - úpadcom (porovnaj ZSP 78/2006). V danej súvislosti je podstatné to, že v zmysle odôvodnení právoplatných rozsudkov Okresného súdu Skalica č.k. 1C/152/2009-223 zo dňa 28.2.2013 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/156/2013 zo dňa 29.4.2014 svedčí vlastníctvo nehnuteľností v prospech v tomto konaní žalovanému 1/, pričom aj Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 10Cbi/16/2008 zo dňa 10.3.2010 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/75,76/2010 zo dňa 28.7.2011, sa vysporiadal s predbežnou otázkou, či nehnuteľnosti, ktoré je správca povinný vylúčiť z konkurznej podstaty, sú vo vlastníctve úpadcu alebo v tomto konaní žalovaného 1., tak, že v tomto konaní žalovaný 1/ si sporné nehnuteľnosti riadne kúpil a v zmysle dohodnutých podmienok zaplatil, a teda, že tieto nehnuteľnosti nepatria do konkurznej podstaty úpadcu.

Ak mal žalobca na mysli výkon rozhodnutia na vymoženie jeho pohľadávky z majetku dlžníka vylúčeného z konkurznej podstaty, žalobca v tejto súvislosti neoznačil žiadne konkrétne exekučné konanie, v ktorom by sa vymáhala jeho pohľadávka, a ani žiadny exekučný titul, čo spôsobuje nemožnosť posúdenia primeranosti neodkladného opatrenia z vyššie uvedeného hľadiska pre neohraničenie doby, po ktorú by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený (rovnako to platí aj pri prípadnej exekúcii podľa § 45 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní) a to za situácie, keď sa uspokojeniu peňažného nároku žalobcu má poskytnúť ochrana neodkladným opatrením v rámci takého konania (predmetné konanie o určovacej žalobe), ktorého predmet objektívne nemôže nastoliť právnu istotu v otázke vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam.

Súd prvej inštancie v súvislosti s dôvodmi uvedenými žalobcom vo vzťahu k ohrozeniu výkonu súdneho rozhodnutia poukázal aj na to, že dispozícia žalovaných 2. a 3. s predmetnými nehnuteľnosťami je v súčasnosti znemožnená vykonateľným neodkladným opatrením nariadeným Okresným súdom Dunajská Streda v inom konaní sp. zn. 9C/4/2017, kde bola žalobcovi - správcovi konkurznej podstaty konajúcemu v mene úpadcu uložená povinnosť podať žalobu proti v tomto konaní žalovaným 2. a 3. na určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia nerozhodoval, pretože o tom rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie vo veci samej končí.

7. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil alebo zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Odvolateľ svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne, neúplne zistil skutkový stav veci (§ 62 ods. 1 C.s.p.), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.

Žalobca má za to, že jeho nárok je dôvodný, a že osvedčil dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia a teda na jeho vydanie boli splnené zákonom stanovené podmienky. Žalobca rovnako osvedčil existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a teda z jeho návrhu je viac ako zrejmé potreba naliehavej úpravy právnych vzťahov strán sporu. Žalobca uviedol, že previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam je v porovnaní s ukončením súdneho konania časovo oveľa nenáročnejšie, a preto je možné vyvodzovať, že budúci výkon rozhodnutia môže byť ohrozený, pretože môže nastať situácia, že žalovaný 2., 3. môžu predmetné nehnuteľnosti scudziť, darovať, zameniť, zaťažiť právom tretej

osoby a teda nebude dostatočné množstvo majetku úpadcu, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcu ako veriteľa. V konaní o nariadenie predbežného opatrenia nejde o dokazovanie vyžadované v základnom konaní, ale o tzv. osvedčovanie nároku, to znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia. K uvedenému názoru sa prikláňa judikatúra, podľa ktorej na nariadenie predbežného opatrenia stačí osvedčenie nároku, preto sa nevyžaduje vyjadriac to slovami historickej judikatúry plný dôkaz. Podľa názoru žalobcu budúci výkon je ohrozený, pretože môže nastať situácia, že žalovaný nebudú mať vo svojom vlastníctve sporný majetok, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcu. V súvislosti s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca poukazuje na skutkový stav daného prípadu, pričom žalobca má dôvodnú obavu, že zo strany žalovaných 2. alebo 3. môže ľahko dôjsť k znemožneniu nakladania s nehnuteľnosťami označenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, čo môže viesť k ukráteniu žalobcu ako veriteľa a žalobca je toho právneho názoru, že doterajšie konanie žalovaných takéto ukraľovanie žalobcu ako veriteľa aj naozaj spôsobuje a v tej súvislosti poukázal na tri kúpne zmluvy, ktorých neplatnosti sa žalobca domáha vo veci samej. Napadnuté neodkladné opatrenie by nezasiahlo neprímeraným spôsobom do práv a chránených záujmov žalovaných 2. a 3., pretože účelom neodkladného opatrenia je dočasná a žalobca by sa domohol právnej istoty tým, že by súd takéto neodkladné opatrenie nariadil. Podľa názoru žalobcu napadnuté uznesenie neobsahuje odôvodnenie, na základe ktorého by súd zdôvodnil, z akého dôvodu nie je možné vydať neodkladné opatrenie. Súd sa obmedzil iba na poukázanie toho, že žalobca nepreukázal, že by nebolo možné uspokojiť svoju pohľadávku z iného majetku, či vydané neodkladné opatrenie na tunajšom súde správcom úpadcu (pričom ide o dve samostatné odlišné konania). Rozhodnutím súdu vo veci neodkladného opatrenia vydaného v prospech správcu sa žiadnym spôsobom nezlepšilo postavenie žalobcu ako také. Súd prvej inštancie opomenul aká veľká ujma na strane žalobcu môže nastať, ani nevzal do úvahy právo žalobcu ktoré bude porušené alebo ohrozené. Žalobca má za to, že mu bolo v dôsledku nedostatočného odôvodnenia odňatá možnosť konať pred súdom a teda bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu.

Žalobca vidí nesprávne právne posúdenie veci v tom, že napadnuté uznesenie nebolo vôbec vydané. Výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci je aj skutočnosť, že súd prvej inštancie nijako neodstránil hroziacu ujmu, ktorá bezprostredne hrozí žalobcovi. Žalobca zdôraznil, že osvedčil dôvodnosť hrozby znemožnenia právneho výkonu súdneho rozhodnutia tohto konania.

8. Žalovaný 1., 2., 3., sa k odvolaniu žalobcu k napadnutému uzneseniu nevyjadrili.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti napadnutému uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustný opravný prostriedok (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 387 ods. 3 C.s.p., odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Súd spravidla zisťuje všetky rozhodujúce skutočnosti z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh, a preto žalobca zodpovedá za argumentačnú dostatočnosť a objektívnu presvedčivosť jeho návrhu.

Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania.

Odvolačný súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené predpoklady pre nariadenie daného neodkladného opatrenia, nakoľko žalobca neuviedol žiadne relevantné skutočnosti odôvodňujúce dôvodnosť návrhu, ktorému sa má poskytnúť ochrana ani potreba neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená.

Odvolačný súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, keď podľa názoru odvolateľa nie je z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zrejmé, prečo nebolo možné nariadiť ním navrhované neodkladné opatrenie.

Podľa názoru odvolacieho súdu, rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval pri rozhodovaní o návrhu, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil.

Súd prvej inštancie riadne odôvodnil, prečo žalobca dostatočne neosvedčil dôvodnosť a právnu dovolenosť ním požadovaného určenia vo veci samej, ktorému sa má poskytnúť ochrana žalobcom navrhovaným nariadením neodkladného opatrenia, s ktorým právnym názorom sa stotožňuje aj odvolací súd.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že zmluva ako je napr. aj kúpna zmluva a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami.

S účinnosťou od 1.7.2016 C.s.p. v ust. § 137 písm. d) upravuje, že žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, avšak iba za predpokladu, že tak vyplýva z osobitného predpisu, najmä z hmotného práva. Žalobný návrh domáhajúci sa určenia právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, sa považuje podľa C.s.p. za vadný návrh. Predmetná žaloba bola podaná dňa 9.5.2017, teda už za účinnosti C.s.p., v ktorej žalobca nezdôvodnil pripustenie určenia právnej skutočnosti v zmysle ust. § 137 písm. d) C.s.p., ktorej sa žalobca domáha žalobou vo veci samej.

Podľa názoru odvolacieho súdu, tvrdenia žalobcu uvedené aj v odvolaní, že previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam je v porovnaní s ukončením súdneho konania časovo oveľa nenáročnejšie, a preto je možné vyvodzovať, že budúci výkon rozhodnutia môže byť ohrozený, pretože môže nastať situácia, že žalovaný 2., 3. môžu predmetné nehnuteľnosti scudzovať, darovať, zameniť, zaťažiť právom tretej osoby a teda nebude dostatočné množstvo majetku úpadcu, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcu ako veriteľa, nemožno považovať za osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, nakoľko žalobca neuviedol, na základe čoho dospel k takému záveru, že môže nastať situácia, že žalovaný 2. a 3. sa budú chcieť zbaviť predmetných nehnuteľností alebo inak ich zaťažiť, keď len samotné tvrdenie nemožno považovať za osvedčenie danej obavy.

Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zrejmé, výkon akého súdneho rozhodnutia by mal byť ohrozený, keď žalobou vo veci samej sa domáha len určenia právnej skutočnosti, tak ako to konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správny skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci samej, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. <. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia.

Odvolaateľ navyše ani neuviedol v odvolaní žiadne nové argumenty, s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal, a preto odvolací súd nepovažoval za potrebné zopakovať odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa ako je vyššie uvedené v plnom rozsahu stotožnil, a teda považoval odvolanie za nedôvodné.

12. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný.

13. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie dospel k správny záveru, že žalobcom podaný návrh na nariadenie daného neodkladného opatrenia nie je dôvodný, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia vrátane trov tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP).

15. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3 : 0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).
Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).
Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).